

kerne lige saavel som Sparekasserne, synes det egentlig ikke urimeligt, at Regeringen optog ligelydende Bestemmelser om dette Raad i begge de to Lovforslag; en for Bankselskaberne saa betydningsfuld Indretning som Raadet vilde det vel snarere findes besynderligt ikke at omtale i Banklovsforslaget. Det er for at undgaa denne Besynderlighed, at Handelsministeren har optaget Bestemmelserne i Banklovsforslaget. I denne Forbindelse maa jeg i øvrigt tilføje nogle Bemærkninger om min Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt Overvejelserne angaaende Raadet bør finde Sted ved Behandlingen af Banklovsforslaget snarere end ved Behandlingen af Sparekasselovforslaget. Jeg kan da udtale, at jeg synes, at disse Overvejelser hører lige meget hjemme i begge Lovforslagene; der er i alt Fald intet, der for mig særlig tyder paa, at Spørgsmaalets Tilknytning til Banklovsforslaget er større end til Sparekasselovforslaget. At dette hele Tiden har været mit Standpunkt, ses formentlig ganske tydeligt deraf, at jeg kun er gaaet med til at optage Bestemmelserne om Raadet i Banklovsforslaget paa samme hypotetiske Maade, som Indenrigsministeren for sit Vedkommende har gjort det overfor Sparekasselovforslaget. Vedtages Bestemmelserne om Raadet ikke i Sparekasselovforslaget, er det efter det af mig forelagte Banklovsforslag heller ikke foreslaaet gældende for Bankerne. Dette forekommer mig klart at maatte kunne vise min Opfattelse, nemlig at Afgørelsen med Hensyn til Raadet hører lige meget hjemme i begge de to Love. At ogsaa andre deler denne Opfattelse, ja, maaske endog mener, at hvis et af Lovforslagene har Fortrinsret til Raadet, er det Sparekasselovforslaget, synes mig at fremgaa saavel af den Omstændighed, at Kommissionen, som sagt, havde optaget Bestemmelsen i Sparekasselovforslaget — Raadet benævnes da ogsaa stadig Sparekasse- og Bankraadet og ikke omvendt — som af de fra forskellige Sider, saavel her i Salen som andetsteds, fremsatte Udtalelser om, at et Hovedmotiv til Bestemmelsen om Raadet er Hensynet til at skaffe rimelige Laanevilkaar i Sparekasserne. Det er da ogsaa med Henblik paa disse Forhold, at jeg ved Fremsættelsen af Lovforslaget fremhævede, at Raadet navnlig vil være til Fordel for de mindre Sparekasser, særlig i deres Egenskab af Laanekasser. Jeg vil her med det samme gerne straks komme ind paa Spørgsmaalet om Bankernes Stempelbegunstigelse. Her er

Forholdene for Tiden jo saa uretfærdige, at en Ændring deri absolut maa synes nødvendig under en eller anden Form; men en Ophævelse af den nuværende Stempelbegunstigelse vil skrue Udviklingen langt tilbage, og jeg kan vel sige, at den til en vis Grad vil revolutionere vore økonomiske Forhold, saa at jeg umulig kan tænke mig, at den Tanke kan gennemføres i Praksis.

Med Hensyn til de her i Dag faldne Udtalelser skal jeg tillade mig straks at gøre en Bemærkning overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), der i sin Udvikling kom ind paa Spørgsmaalet om Bankinspektøren. Han mente, at det vilde være umuligt for Bankinspektøren at fylde sin Plads, og at man vilde risikere i Almindelighed at faa det Indtryk, at der vilde paahvile Staten et vist Ansvar. Jeg forstaar nu ikke, hvorledes man skulde kunne tænke sig Staten overtage et ligefremt Ansvar, fordi der ansættes en Bankinspektør. Men paa den anden Side er det, naar vi ser tilbage paa de Forhold, vi har haft for et Par Aar siden, min fulde Overbevisning, at hvis vi i de Tider havde haft en Bankinspektør, vilde mange af de store Ulykker, som er kommet over os, sikkert være undgaaede. Det blev af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og ogsaa fra anden Side omtalt, at en saadan Bankinspektør let kunde blive en Sovepude. Som det ved Behandlingen af Sparekasselovforslaget gentagne Gange er berørt, kan man ikke vente, at Sparerne altid skal være i Besiddelse af den fornødne Kritik, men en anden Sag er det dog virkelig med de Mennesker, som dels direkte arbejder i Bankerne, dels spekulerer i og som forrentende Kapital henlægger Bankaktier. For deres Vedkommende maa man kunne gaa ud fra, at de i en ganske anden Grad end Sparerne vil kunne bedømme Forholdene, som de foreligger; man kan derfor ikke gaa ud fra, at Staten skulde overtage en Garanti. Det glæder mig ogsaa, at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Falbe Hansen) udtalte sin Tilfredshed med Oprettelsen af Bankinspektørstillingen.

Overfor dette ærede Medlem vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, idet jeg først og fremmest takker ham for den villige Maade, hvorpaa han i det hele taget udtalte sig, og for den Interesse, han viste Spørgsmaalet. Det ærede Medlem finder Bestemmelsen i § 10 om, at en Bank, naar den efter sin egen Mening har tabt 50 pCt. af sin Aktiekapital, foruden hele